

Cambrà de Comerç
de Manresa

RECULL DE PREMSA

Del 17 al 23 d'abril del 2018

Elaborat per:
serveis de comunicació

Guerra comercial prolongada (permanent?)

«Mentre la primera economia del món en volum el 2017 eren els Estats Units amb 19 trilions de dòlars contra 11 de la Xina, el 2050 serà al revés»

25% d'aranzel per 1.333 productes, anuncia Trump a principis d'abril. Respon la Xina poques hores després amb una llista de 106 productes també amb el mateix aranzel. Volum de comerç implicat per ambdós bàndols: 50.000 milions de dòlars. De moment, sense concretar data de començament. Dispararem, però ja es veurà quan. Potser ho fem seguint les normes esportives de l'Organització Mundial del Comerç o potser ho fem seguint la llei del carrer amb tot el que implica (dintre del tatami, amb reconeixement envers l'adversari, o ho engeguem tot a dida, és a dir, el marc institucional de conflicte). Aquesta era la situació la primera setmana d'abril d'enguany.

Posem una mica de context en tot això. Segons previsions del Fons Monetari Internacional, mentre la primera economia del món en volum el 2017 eren els Estats Units amb 19 trilions de dòlars contra 11 de la Xina, el 2050 serà al revés, amb 38 d'aquests trilions per a la Xina i 23 per als Estats Units. Hi havia quatre països europeus en el rànquing del 2017. Solament dos, Alemanya i el Regne Unit, en el rànquing dels deu primers. Una potència emergent i una altra que no vol deixar de ser-ho per sempre més.

Els intercanvis s'estan desmaterialitzant cada cop més, és a dir, digitalitzant. L'intercanvi físic de mercaderies a nivell global ha deixat de créixer com abans, fins i tot les cadenes globals de valor de productes industrials semblen grimpades en el seu creixement. I aquesta digitalització comporta que és més important el factor coneixement que el capital o el treball.

La manera de mesurar el comerç és força esbiaixada i pensada per un comerç de productes acabats i matèries primeres com a finals del segle XIX i primera part del XX. Però d'un Iphone de 500€, Apple captura dues terceres parts del seu valor, i això no figura en cap estadística de dèficit o superàvit comercial dels Estats Units. En els països desenvolupats líders, els dèficits venen per als productes primaris o de baixa intensitat tecnològica, i els superàvits arriben a través de productes amb intensitat tecnològica alta i més alt nivell de coneixement de tot tipus aplicat a aquest en totes les seves fases.

La guerra es desenvolupa i es desenvoluparà en el terreny del coneixement i la captura de valor. Per exemple, en el control dels estàndards i del maquinari de les xarxes 5G que han de permetre el desenvolupament de la Internet de les Coses, els cotxes que van sols i les intervencions quirúrgiques a distància, entre d'altres exemples, i això implica que sols poden haver-hi fraccions de segon de latència en les comunicacions (perquè si no, un cotxe se la fot...). Aquests fets són al darrere del bloqueig de la compra de Qualcomm per part de l'empresa de Singapur (un model per a la Xina continental) Broadcom. Batalles també com aquesta estan al darrere del bloqueig de Huawei com a proveïdor de les xarxes a Nord Amèrica, no fos cas que els seus equips portessin una porta secreta oberta només per a segons qui ("piensa el ladrón...").

I en el desenvolupament de la intel·ligència artificial, on la Xina disposa de dades d'almenys mil milions de xinesos i no gaires escrúpols de privacitat, i que són el petroli per fer funcionar la màquina, tenim una altra escaramussa. I en els visats dels estudiants xinesos que volen estudiar a les universitats vora Silicon Valley. I així podríem seguir. La distracció està assegurada, no és una pel·lícula, és una sèrie amb moltes temporades.

Trobo a faltar en els opinadors professionals comentaris més enllà de que Trump és ximple (potser sí, però no és imbècil) o que Xi Jinping és el nou Mao Zedong. El nivell de coneixement i

esforç em recorda el dels comentaris "plans" de molt "prestigiosos" mitjans anglosaxons quan parlen d'aquí, que semblen fets per un paio que al migdia es fot el primer whisky tot fullejant l'ABC, La Razón, El Mundo i el País i, si té ganes d'afinar, també La Vanguardia. I després escriu la columna.

Mentrestant, el passat 21 de març, inici de la primavera, a Kigali, on fa quasi un quart de segle teníem un genocidi a matxet, 44 caps d'estat de la Unió Africana formada per 55 països varen signar la creació d'una zona de lliure canvi al continent amb la població més jove i de major perspectiva de creixement. I amb el mateix fus horari que Europa. Això és una altra pel·lícula, però.